

Spm. nr. S 3861

Til miljø- og energiministeren (14/9 2000) af:
Hans Christian Schmidt (V):

»Kan ministeren bekræfte, at Miljøstyrelsen i sin vejledning opfordrer kommuner til at iværksætte kontrol af de private borer i de områder, hvor kommunen kan tilbyde offentlig vandforsyning, og at en sådan prioritering sker ud fra kriterier, der har en dokumenteret miljøfremmende/sundhedsfremmende effekt?«

Svar (25/9 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der oplyser følgende:

»I tilknytning til bekendtgørelse nr. 515 af 29. august 1988 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg udarbejdede Miljøstyrelsen en vejledning i 1990. Vejledningen indeholder bl.a. en række anbefalinger om tilrettelæggelsen af det kommunale tilsyn med de private brønde og borer.

Af vejledningen fremgår, at en udbygning af den almene vandforsyning ofte vil være en hensigtsmæssig måde at forbedre vandkvaliteten på, når udbygningen sker som led i en samlet løsning for et større antal ejendomme inden for et passende afgrænset geografisk område. Den almene vandforsyning kan være såvel offentlig som privat.

For at kunne vurdere om et områdes vandforsyningsproblemer bedst løses gennem udbygning af den almene vandforsyning eller gennem en udbedring af de eksisterende brønde og borer er det hensigtsmæssigt at tilvejebringe et samlet overblik over vandkvaliteten i et givet område. I vejledningen anbefales derfor, at vandkvaliteten kontrolleres delområde for delområde, således at samtlige anlæg efterhånden kontrolleres.

Det anbefales endvidere i vejledningen, at delområderne med fordel kan udvælges med udgangspunkt i de eksisterende almene vandværkers forsyningsområder, således at de delområder, der ligger i umiddelbar nærhed af vandværkernes ledningsnet, kontrolleres først. Årsagen hertil er, at man i tilfælde af en konstateret dårlig vandkvalitet umiddelbart vil kunne pege på en mulig løsning af vandkvalitetsproblemet, nemlig tilslutning til vandværk.

Prioriteringen af delområderne sker således ud fra en vurdering af mulighederne for hurtigt at kunne afhjælpe eventuelle konstaterede vandkvalitetsproblemer, herunder vandkvalitetsproblemer som kan indebære en sundhedsrisiko. Har kommunalbestyrelsen viden eller mistanke om, at vandkvaliteten i et givet område er særligt ringe, bør kommunalbestyrelsen naturligvis i nødvendigt omfang prioritere tilsynet med dette område.«

Spm. nr. S 3862

Til miljø- og energiministeren (14/9 2000) af:
Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke andre europæiske lande, der har kvalitetskrav til private brøndboringer?«

Svar (25/9 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der oplyser følgende:

»Nedenfor følger en kortfattet oversigt over de krav, der gælder for vandkvaliteten og tilsynet med private brønde og borer i en række af vore nabolande. Oplysningerne er indhentet telefonisk hos de ansvarlige myndigheder i de respektive lande.

Norge:

De kvalitetskrav, der gælder for drikkevand fra vandværker, er vejledende for kvaliteten af drikkevand fra private brønde og borer.

Kommunerne fører tilsyn med drikkevandets kvalitet uanset oprindelse, dvs. som udgangspunkt også med de private brønde og borer. Kommunerne afgør dog selv med hvilken intensitet man vil føre tilsyn med de private brønde og borer.

Sverige:

Der er fastsat to sæt kvalitetskrav: Et sæt der gælder for vandværker og et – i visse tilfælde lempeligere – sæt, der gælder for private brønde og borer.

Der er ikke krav om et kommunalt tilsyn. Ejeren har selv ansvaret for kvaliteten.